

การพัฒนาแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร*

THE DEVELOPMENT OF SCHOOL MANAGEMENT MODEL IN THE NEW NORMAL
IN SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF SECONDARY EDUCATION
SERVICE AREAS IN BANGKOK

สิโรตม์ อนุจันทร์, นพพร จันทธานาชู

Sirot Anujan, Nopporn Chantatanamchoo

สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร

Development Education Program Department of Education Foundations

Silpakorn University

Email: sirote.p.p.p@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 2) สร้างรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ และ 3) พัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ตัวแบบเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) (2) การศึกษาสถานศึกษาต้นแบบจำนวน 10 แห่ง โดยเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อสังเคราะห์ปัจจัย เงื่อนไข และกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ และ (3) การพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่จากข้อมูลที่ได้ในสองขั้นตอนแรก พร้อมนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 13 คนพิจารณาในการประชุมเสวนาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ตัวแปรแฝงด้านการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ ภาวะผู้นำ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่การจัดการเรียนการสอนและทักษะครูไม่พบอิทธิพลทางบวก นอกจากนี้ การจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ยังมีอิทธิพลทางบวกต่อภาวะผู้นำ การจัดการเรียนการสอน ทักษะครู และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ระดับนัยสำคัญ .05 (2) การศึกษาสถานศึกษาต้นแบบพบปัจจัยความสำเร็จ 5 ด้าน ได้แก่ การจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ ภาวะผู้นำ การจัดการเรียนการสอน ทักษะครู และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เงื่อนไขความสำเร็จ 6 ด้าน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และนโยบายรัฐ ขณะที่กระบวนการความสำเร็จประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ งบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และการบริหารทั่วไป และพบผลลัพธ์เชิงประสิทธิผล 3 ด้าน ได้แก่ ผู้เรียน บุคลากร และสถานศึกษา (3) การประเมินคุณภาพของรูปแบบพบว่ามีคุณภาพถูกต้อง เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การจัดการสถานศึกษา; ความปกติใหม่

ABSTRACT

This research aimed to: 1) study the factors affecting the effectiveness of new-normal school management of schools under the Secondary Educational Service Area Office in Bangkok; 2) develop a model of new-normal school management; and 3) improve the new-normal school management model to be appropriate for practical application. The research was conducted in three steps: (1) analyzing the causal model of the effectiveness of new-normal school management using Structural Equation Modeling (SEM); (2) studying ten prototype schools by collecting data through in-depth interviews with key informants to synthesize factors, conditions, and processes leading to successful new-normal school management; and (3) developing the new-normal school management model from the data obtained in the first two steps and presenting it to thirteen experts and stakeholders in a panel discussion to examine the accuracy and appropriateness of the model.

The research results revealed that (1) the latent variables of strategic school management, leadership, and student support had a positive influence on the effectiveness of school management, while instructional management and teacher skills were not found to have a positive influence. In addition, strategic school management had a positive influence on leadership, instructional management, teacher skills, and student support at the .05 significance level. (2) The study of prototype schools found five success factors: strategic school management, leadership, instructional management, teacher skills, and student support. The six success conditions included administrators, teachers, students, parents, community, and government policy. The success processes consisted of four aspects: academic affairs, budgeting, human resources, and general administration. The outcomes of successful school management included three aspects: students, personnel, and schools. (3) The quality assessment of the model indicated that it was highly accurate, appropriate, and practically applicable.

Keywords: Model Development; School Management; New Normal

บทนำ

โลกในศตวรรษที่ 21 กำลังพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง ภายใต้แนวคิดการพัฒนายั่งยืน (Sustainability) (UN DESA, 2023) ซึ่งประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ได้ให้สัตยาบันต่อประชาคมโลกและดำเนินการพัฒนาประเทศตามกรอบแนวคิดดังกล่าว โดยขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2580) ทั้งนี้ระบบการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในลำดับต้น ๆ เพราะเป็นรากฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาหากประเทศใดก็ตามสามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลก็จะส่งผลให้ประเทศมีเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ที่มีผลดีตามไปด้วย (Liu, Y. et al, 2007) โดยการพัฒนาระบบทรัพยากรมนุษย์ที่เกิดโดยชนสูงสุดจะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำอยู่เสมอ (Agarwal, S. et al, 2017) หากแต่โลกในศตวรรษที่ 21 นั้นเต็มไปด้วยความผันแปร (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความซับซ้อน (Complexity) และความไม่ชัดเจน (Ambiguity) (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2561) โลกในยุคปัจจุบัน จึงไม่ใช่โลก

อย่างที่เราเคยรู้จักอีกต่อไป ซึ่งปรากฏการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) (WHO, 2021) จึงเป็นปรากฏการณ์สำคัญในยุคศตวรรษที่ 21 และน่าจะเป็นตัวอย่างที่ใช้อธิบายลักษณะพิเศษของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสุดโต่งของความเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

ผลจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โครโควิด 19 ทำให้เกิดศัพท์ใหม่ที่เรียกว่า New Normal, ความปกติใหม่, ฐานวิถีชีวิตใหม่ หรือใช้ทับศัพท์เป็น นิวนอร์มัล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2563) ซึ่งได้ถูกบัญญัติขึ้นเพื่อใช้อธิบายถึงปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่คาดว่าจะไม่กลับไปเป็นแบบเดิมได้อีกต่อไป และจากการเปลี่ยนแปลงไปของวิถีชีวิตของคนทั้งโลกนี้ ทำให้มีนักวิชาการจากหลากหลายสาขาได้วิเคราะห์และทำนายอนาคตภาพของสังคมโลกในอนาคตไว้อย่างหลากหลาย โลกหลังการแพร่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นประเด็นที่ทุกวงการต่างให้สนใจที่จะศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลง และหาวิธีในการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาในอนาคต

ประการหนึ่ง พื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเขตพื้นที่ที่ยากต่อการบริหารจัดการเมื่อพื้นที่ตกอยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน (State of Emergency) เนื่องจากเหตุผลด้านความหนาแน่นและหลากหลายของประชากร และในด้านการศึกษาพบว่า ปีการศึกษา 2563 มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 156 โรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่-ใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียนค่อนข้างหนาแน่น ทำให้ที่ผ่านมามีผลกระทบให้โรงเรียนเหล่านี้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการเพราะเป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนและครูจำนวนมาก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนในการบริหารจัดการที่รัดกุมที่จะช่วยแก้ปัญหาวิกฤตที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

ดังนั้นการสร้างรูปแบบการจัดการสถานศึกษาของผู้วิจัยครั้งนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของการศึกษาโดยผลักดันแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนหลักของการพัฒนาให้เกิดเป็นรูปธรรม และสามารถนำไปใช้พัฒนาประเทศในอนาคตได้จริง การสร้างแนวทางการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่จึงควรเป็นไปเพื่อให้ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็น ผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน รวมถึงผู้ปกครอง ได้เตรียมตัวเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในอนาคต และร่วมมือกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นและสอดคล้องกับความเป็นไปตามบริบทสากลโลก ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาในหัวข้อดังกล่าวโดยผ่านกระบวนการออกแบบและจัดทำรูปแบบ โดยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้จะเป็นขุมพลังหนึ่ง ที่สร้างการเปลี่ยนผ่าน (Transformation) และการนำไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์ (Desirable Future) ของสังคมไทย เพื่อเสริมสร้างสังคมไทยในอนาคตให้มีคุณภาพและน่าอยู่มากขึ้น เป็นมรดกให้กับลูกหลานที่จะต้องดำรงชีวิตในโลกยุคหลังโควิด 19 (Post COVID 19 World) บนพื้นฐานของวิถีชีวิตแบบปกติใหม่ (New Normal) นี้สืบไปอีกนาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบสหวิธี (Multi Methodology) ที่มีการผสมผสานทั้งวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการดำเนินการวิจัยที่เป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาตัวแบบเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ประชากร คือ กลุ่มครูในสถานศึกษามัธยมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (สพม.กท 1) และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (สพม.กท 2)

ผู้วิจัยหาขนาดของตัวอย่างจากการใช้โปรแกรม จากการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Soper (2022) กำหนดให้ Effect size = .20 Power = .90 α = .05 จำนวนตัวแปรแฝง 6 ตัว และจำนวนตัวแปรสังเกตได้ 30 ตัว ได้ขนาดของตัวอย่าง จำนวน 502 คน ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดจากขนาดของสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครแบบสอบถามแบ่งได้เป็น 4 ตอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1967)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากตัวอย่างมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาด้วยโปรแกรม jamovi (The Jamovi Project, 2022) และวิเคราะห์สถิติอนุมานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ADANCO (Henseler & Dijkstra, 2015)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสถานศึกษาต้นแบบการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

การคัดเลือกพื้นที่ ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ของสถานศึกษาที่จะใช้เป็นสถานศึกษาต้นแบบที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ จำนวน 20 แห่ง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา, รองผู้อำนวยการสถานศึกษา, ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษา, ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการสถานศึกษา, หัวหน้าฝ่าย หรือครูหัวหน้ากลุ่มสาระ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และ เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 ท่านผู้วิจัยทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคลเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลด้วยการสกัดคำสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผ่านการตีความ หาความหมาย และจัดชุดของข้อมูล พร้อมด้วยการจัดทำความถี่ของประเด็นแนวโน้มที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวถึง จากนั้นทำการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยการประชุมเสวนาเพื่อนำเสนอนโยบาย (Policy Meeting) เพื่อร่วมกันสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) และประเมินคุณภาพของรูปแบบจากแบบรับรองเพื่อตรวจสอบคุณภาพที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 ท่าน โดยผู้วิจัยทำการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย นักวิชาการด้านการศึกษา, ศึกษานิเทศก์, ตัวแทนผู้บริหารสถานศึกษา, ตัวแทนครูผู้สอน, ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา ตัวแทนผู้ปกครอง และนักวิชาการอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบบันทึกการประชุมเสวนาเพื่อนำเสนอโยบาย (Policy Meeting) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร 2) แบบรับรองเพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการเสวนา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลด้วยการสกัดคำสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผ่านการตีความ หาความหมาย และจัดชุดของข้อมูล พร้อมด้วยการจัดทำความถี่ของประเด็นแนวโน้มที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวถึง จากนั้นทำการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย 2) วิเคราะห์แบบรับรองเพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ภาพรวมและวิเคราะห์แยกองค์ประกอบ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 450 คน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 ด้านระดับการศึกษา พบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 376คน คิดเป็นร้อยละ 83.6ด้านอายุการทำงานพบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุการทำงานไม่เกิน 5 ปี จำนวน 200คน คิดเป็นร้อยละ 44.4ด้านขนาดของสถานศึกษาพบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 382 คน คิดเป็นร้อยละ 84.9ด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ด้านภาวะผู้นำ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ รองลงมาคือการกระตุ้นทางสติปัญญา การสร้างแรงบันดาลใจ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

ด้านการจัดการเรียนการสอน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนตามบริบท รองลงมาคือการประเมินตนเอง การเรียนแบบผสมผสานการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล และ การประเมินผลระหว่างเรียน

ด้านทักษะของครู เรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน รองลงมาคือด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการสื่อสาร ด้านการเชื่อมโยง ด้านการประกอบสร้างองค์ความรู้ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านเนื้อหา และ ด้านการทำงานร่วมกัน

ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การพัฒนาส่งเสริมผู้เรียน รองลงมาคือ การป้องกันแก้ไขปัญหา การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การส่งต่อ และ การคัดกรองนักเรียน

ด้านการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้การกำหนดทิศทาง รองลงมาคือ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ การควบคุมกลยุทธ์ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และการกำหนดกลยุทธ์

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา และ ด้านบุคลากร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ตัวแบบเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรแฝงการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ (MNG) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .48 อิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ .34 และ อิทธิพลรวมเท่ากับ .26

ตัวแปรแฝงภาวะผู้นำ (LED) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .11

ตัวแปรแฝงการจัดการเรียนการสอน (LEARN) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .12

ตัวแปรแฝงทักษะของครู (SKL) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .07

ตัวแปรแฝงการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (STU) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .13

ตัวแปรแฝงการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ (MNG) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงภาวะผู้นำ (LED) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .76

ตัวแปรแฝงการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ (MNG) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงการจัดการเรียนการสอน (LEARN) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .78

ตัวแปรแฝงการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ (MNG) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงทักษะของครู (SKL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .81

ตัวแปรแฝงการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ (MNG) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (STU) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ .82

ตอนที่ 5 การศึกษาสถานศึกษาต้นแบบการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1. กระบวนการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ด้าน ดังนี้ 1.1 กระบวนการปฏิบัติด้านวิชาการ ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน การวัดและประเมินผลแบบยืดหยุ่น และ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ 1.2 กระบวนการปฏิบัติด้านงบประมาณ ประกอบด้วย การคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารงบประมาณโดยประยุกต์ใช้หลักเศรษฐศาสตร์ และ การใช้เทคโนโลยีในการจัดการงบประมาณ 1.3 กระบวนการปฏิบัติด้านทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย การใช้เทคโนโลยีในการจัดการทรัพยากรบุคคล การมีส่วนร่วมในการบริหาร การส่งเสริมความสุขในการทำงาน และ การพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และ 1.4 กระบวนการปฏิบัติด้านทั่วไป ประกอบด้วย การใช้เทคโนโลยีในการบริหารทั่วไป และ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน ดังนี้ 2.1 ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการกำหนดทิศทาง การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการควบคุมกลยุทธ์ 2.2 ปัจจัยด้านผู้นำ ประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางสติปัญญา การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การสร้างภาวะผู้นำให้มีอยู่ในทุกคน และ การเสริมสร้างความกล้าในการตัดสินใจ 2.3 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนการสอนแบบผสมผสาน การจัดการเรียนการสอนแบบอิงบริบทจริง การออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล การประเมินตนเองเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การประเมินผลระหว่างเรียน การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง 2.4 ปัจจัยด้านทักษะครู ประกอบด้วย เนื้อหา เทคโนโลยีทางการศึกษา การประกอบสร้างองค์ความรู้ ทักษะการเชื่อมโยง การทำงานร่วมกัน ทักษะการสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ การดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน และ การใช้คุณธรรม 2.5 ปัจจัยด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน การส่งต่อ

3. เงื่อนไขความสำเร็จของสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ แบ่งเป็นเงื่อนไขภายใน 3 ด้าน ได้แก่ เงื่อนไขด้านผู้บริหาร ประกอบด้วย ความรู้ของผู้บริหาร และ ความสามารถในการบริหาร เงื่อนไขด้านครู ประกอบด้วย คุณสมบัติภายในตัวครูผู้สอนและ ทักษะในการทำงานของครู เงื่อนไขด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ภูมิหลังของผู้เรียน และ สัดส่วนของนักเรียนต่อครู และ เงื่อนไขภายนอก 3 ด้าน ได้แก่ เงื่อนไขด้านผู้ปกครอง ประกอบด้วย สถานะทางการเงินของผู้ปกครอง และ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เงื่อนไขด้านชุมชน ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ที่ตั้งของสถานศึกษา และ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน และ เงื่อนไขด้านนโยบายการศึกษา ประกอบด้วย นโยบายจากหน่วยงานต่าง ๆ และ เงินอุดหนุนทางการศึกษา

4. ประสิทธิภาพของการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ประกอบด้วยประสิทธิผล 3 ด้าน ดังนี้ 4.1 ประสิทธิภาพด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ผู้เรียนมีทัศนคติทางบวก อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนลดลง 4.2 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร ประกอบด้วย ความสามารถในการใช้และผลิต สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ความเป็นมืออาชีพ และ ความพึงพอใจในการทำงาน และ 4.3 ประสิทธิภาพด้านสถานศึกษาประกอบด้วย ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของสถานศึกษา ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ คุณภาพโดยภาพรวม

ตอนที่ 6 ผลการพัฒนาแนวทางการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

แนวทางการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีองค์ประกอบของแนวทางทั้งสิ้น 4 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ได้แก่ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดทิศทาง การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการควบคุมกลยุทธ์ ปัจจัยด้านผู้นำประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางสติปัญญา การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การสร้างภาวะผู้นำให้มีอยู่ในทุกคน และการเสริมสร้างความกล้าในการตัดสินใจ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนการสอนแบบผสมผสาน, การจัดการเรียนการสอนแบบอิงบริบทจริง การออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล การประเมินตนเองเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การประเมินผลระหว่างเรียน การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ปัจจัยด้านทักษะครู ประกอบด้วย เนื้อหาเทคโนโลยีทางการศึกษา การประกอบสร้างองค์ความรู้ ทักษะการเชื่อมโยง การทำงานร่วมกัน ทักษะการสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ การดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน และการใช้คุณธรรม และ ปัจจัยด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน การส่งต่อ

องค์ประกอบที่ 2 เงื่อนไขความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ได้แก่ เงื่อนไขภายใน 3 ด้าน คือ เงื่อนไขด้านผู้บริหาร ประกอบด้วย ความรู้ของผู้บริหาร และความสามารถในการบริหาร เงื่อนไขด้านครูประกอบด้วย คุณสมบัติภายในตัวครูผู้สอน และ ทักษะในการทำงานของครู เงื่อนไขด้านผู้เรียนประกอบด้วย ภูมิหลังของผู้เรียน และ สัดส่วนของนักเรียนต่อครู และ เงื่อนไขภายนอก 3 ด้าน คือ เงื่อนไขด้านผู้ปกครอง ประกอบด้วย สถานะทางการเงินของผู้ปกครอง และ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เงื่อนไขด้านชุมชน ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ที่ตั้งของสถานศึกษา และ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เงื่อนไขด้านนโยบายการศึกษาประกอบด้วย นโยบายจากหน่วยงานต่าง ๆ และ เงินอุดหนุนทางการศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ได้แก่ กระบวนการด้านวิชาการ ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน การวัดและประเมินผลแบบยืดหยุ่น และ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ กระบวนการด้านงบประมาณ ประกอบด้วย การคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การนำหลักเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ และ การใช้เทคโนโลยีในการจัดการงบประมาณ กระบวนการด้านทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล การมีส่วนร่วมในการบริหาร การส่งเสริมความสุขในการทำงาน และการพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก กระบวนการด้านทั่วไป ประกอบด้วย การใช้เทคโนโลยีในการบริหารทั่วไป และ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 4 ประสิทธิภาพของการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ได้แก่ ประสิทธิภาพด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง, นักเรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ผู้เรียนมีทัศนคติทางบวก อัตรการออกกลางคันของผู้เรียนลดลง ประสิทธิภาพด้านบุคลากร ประกอบด้วย ความสามารถในการใช้และผลิต สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ความเป็นมืออาชีพ และ ความพึงพอใจในการทำงาน และ ประสิทธิภาพด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของสถานศึกษา ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ คุณภาพโดยรวม

ตอนที่ 7 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1. ผลการจัดประชุมเพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ภาพรวมของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า รูปแบบฯที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง

2. ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ภาพรวมของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับมากที่สุด โดยองค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่มีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 2 เงื่อนไขสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ มีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ มีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด และองค์ประกอบที่ 4 ประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ มีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด

3. รูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครหลังการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ประกอบด้วย 1) ปัจจัยสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ 5 ด้าน 2) เงื่อนไขสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ 6 ด้าน 3) กระบวนการสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ 4 ด้าน และ 4) ประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ 3 ด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่

ปัจจัยด้านการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม, การกำหนดทิศทาง, การกำหนดกลยุทธ์, การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ การควบคุมกลยุทธ์ พบว่าตัวแปรแฝงการจัดการสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ (MNG) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิภาพการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่ได้ทำการศึกษาในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น งานวิจัยของพรพิมล อุ่นเสียม (2561) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของอมรรัตน์ เกื่อนทอง (2553) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์สัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของลัดดาวัลย์ บุญเลิศ และ ประเสริฐ อิทธิรักษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่าการวางแผนกลยุทธ์สัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตลอดจนงานวิจัยของวุฒิชัย พวงพิลา (2566) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของ

โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งทุกงานวิจัยมีผลการวิจัยสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับมาก-มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การศึกษาในช่องกของ Pang and Pisapia (2012) เกี่ยวกับทักษะการคิดเชิงกลยุทธ์ของผู้นำโรงเรียนช่องก พบว่ามีผลลัพธ์ยืนยันว่ามีความเชื่อมโยงระหว่างการใช้ทักษะการคิดเชิงกลยุทธ์และประสิทธิผลของผู้นำ และการศึกษาในประเทศไนจีเรียของ Ughamadu, Obiagwu and Nwanne (2024) กลยุทธ์การบริหารของอาจารย์ใหญ่ในฐานะตัวทำนายประสิทธิผลการจัดการในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในรัฐเดลต้า พบว่า การวางแผนและกลยุทธ์ที่สร้างแรงบันดาลใจของอาจารย์ใหญ่เป็นตัวทำนายประสิทธิผลการจัดการที่แข็งแกร่งในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์, การสร้างแรงบันดาลใจ, การกระตุ้นทางสติปัญญา, การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล, การสร้างภาวะผู้นำให้มีอยู่ในทุกคน และ การเสริมสร้างความกล้าในการตัดสินใจ พบว่าตัวแปรแฝงภาวะผู้นำ (LED) มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสอดคล้องกับ วิรัตน์ รัตน์ เสือจอย (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิราพร ดีบุญมี (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ศชาภรณ์ เสริมศรี (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งทุกงานวิจัยมีผลการวิจัยสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาในระดับปานกลาง-มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไต้หวันของ Weng, C. H., & Tang, Y. (2014) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีและประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียน พบว่ากลยุทธ์ความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียน

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนการสอนแบบผสมผสาน, การจัดการเรียนการสอนแบบอิงบริบทจริง, การออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล, การประเมินตนเองเพื่อพัฒนาการเรียนรู้, การประเมินผลระหว่างเรียน, การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง พบตัวแปรแฝงการจัดการเรียนการสอน (LEARN) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขัดแย้งกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้ไปศึกษาสถานศึกษาต้นแบบการพัฒนาประกอบกับการการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต่างให้สัมภาษณ์สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ในรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่นั้น สถานศึกษาที่มีการจัดการสถานศึกษาโดยคำนึงถึงปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของธภกฤต จันทสโร (2565) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของบุคลากรครู กล่าวว่าปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนมี 4 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ เนื้อหาบทเรียน ระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้สอน และผู้เรียน ตามลำดับซึ่งปัจจัยตามงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นนี้มีความสอดคล้องกับปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน

สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษากรุงเทพมหานครที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปัจจัยด้านทักษะครู ประกอบด้วย เนื้อหา, เทคโนโลยีทางการศึกษา, การประกอบสร้างองค์ความรู้, ทักษะการเชื่อมโยง, การทำงานร่วมกัน, ทักษะการสื่อสาร, ความคิดสร้างสรรค์, การดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน และ การใช้คุณธรรม พบว่าตัวแปรแฝงทักษะของครู (SKL) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต่างให้สัมภาษณ์สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ในรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่นั้น สถานศึกษาที่มีการจัดการสถานศึกษาโดยคำนึงถึงปัจจัยด้านทักษะครูจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา ข้อค้นพบเชิงคุณภาพของผู้วิจัยดังกล่าวนี้ได้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ได้นำเสนอ การปรับการศึกษาคุณิวนอร์มอล โดยเสนอแนวคิดในการปรับบทบาทครูและการพัฒนาครู คือ 1) ปรับรูปแบบดั้งเดิมจากครูที่ผู้สอน (Teacher) ไปเป็นครูผู้สนับสนุนการเรียนรู้ หรือ Learning Facilitator โดยเชื่อว่าค่านั่งของการศึกษาไทย คือ การมีครูคุณภาพจำนวนมากที่มีความสามารถในการ เป็น Facilitator มีความสามารถในการเชื่อมโยงหลักสูตรวิธีการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา 2) ปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ผ่านการฝึกอบรมครู ให้ครูเปลี่ยนจากผู้สอน (Teacher) ไปเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ ชักชวนให้เด็กได้เรียนรู้โดยมีแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิดในการมุ่งเน้นการพัฒนาครู คือ 2.1) เปลี่ยนจากครูแบบเดิมเป็นครูที่สอนครอบคลุมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตจริงได้ (Transform Teachers to New Normal in Education) อาทิ โครงการศูนย์กลางการพัฒนา STEM Facilitator เพื่อให้ครูวิทย์-คณิตทั่วประเทศ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา และนักเรียนสามารถนำสมรรถนะด้าน STEM มาใช้เพื่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพในศตวรรษที่ 21 2.2) แพลตฟอร์มสนับสนุนเพื่อการพัฒนาครูอย่างยั่งยืน (Supporting Platform for New Normal Teachers) ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการที่เป็น National Online Platform (ชูกิจ ลิมปิฉานงค์, 2563) และ 3) ปรับทักษะของครูเพื่อเอาเทคโนโลยีมาใช้ในปัจจุบันและในอนาคต เป็นการฝึกฝนสอนหนังสือผ่านจอโทรทัศน์หรือจอกล้องคอมพิวเตอร์คุณครูจะต้องสามารถเข้าไปพูดคุยผ่านแพลตฟอร์ม ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโลกปัจจุบันเพื่อรับรู้ปัญหาต่าง ๆ

ปัจจัยด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล, การคัดกรองนักเรียน, การป้องกันและแก้ไขปัญหา, การพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน, การส่งต่อ พบว่าตัวแปรแฝงการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (STU) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษา (EFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนากร จันทพันธ์ และคณะ (2566) ที่ได้ศึกษาเรื่องโมเดลประสิทธิผลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ โดยองค์ประกอบของโมเดลดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงบประมาณ 3) การบริหารงานบุคคล และ 4) การบริหารงานทั่วไป องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และ 5) การส่งต่อ องค์ประกอบที่ 3 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา 2) การปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น 3) การให้ความร่วมมือของนักเรียน 4) การให้ความร่วมมือของนักเรียน การสนับสนุน ให้คำปรึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 5) การสนับสนุนให้ความร่วมมือของผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง องค์ประกอบที่ 4 ด้านหลักธรรมพรหมวิหาร 4 ประกอบด้วย 1) เมตตา 2) กรุณา 3) มุทิตา

และ 4) อุเบกขา องค์ประกอบที่ 5 ด้านประสิทธิผลของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1) คุณภาพผู้เรียน 2) การตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของครู 3) การขับเคลื่อนระบบงานของผู้บริหาร 4) การมีส่วนร่วมร่วมกับโรงเรียนของผู้ปกครอง และ 5) ผลการดำเนินงานของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เงื่อนไขความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ประกอบด้วยเงื่อนไขภายใน 3 ด้าน คือ เงื่อนไขด้านผู้บริหาร เงื่อนไขด้านครู เงื่อนไขด้านผู้เรียน และเงื่อนไขภายนอก 3 ด้าน คือ เงื่อนไขด้านผู้ปกครอง ด้านชุมชน และด้านนโยบายการศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้จะเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่จะช่วยพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลได้ โดยผลการศึกษานี้สอดคล้องบางส่วนกับ วรณิศา โมราบุญ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก พบว่าปัจจัยทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ด้านผู้บริหาร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านทรัพยากร ด้านผู้ปกครอง ด้านชุมชนโดยปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านทรัพยากร ด้านผู้ปกครอง ด้านชุมชน และด้านผู้สอน และในงานวิจัยของศุภชลา เพชรแกมทอง (2557) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีปัจจัยภายใน 5 ด้าน 1) ด้านการบริหาร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านผู้เรียน 4) ด้านงบประมาณ 5) ด้านวัสดุอุปกรณ์ ส่วนปัจจัยภายนอก 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสิ่งแวดล้อม 3) ด้านสังคมและการพัฒนา 4) ด้านเทคโนโลยี 5) ด้านนโยบายของรัฐบาลและหน่วยเหนือ ซึ่งความสอดคล้องแสดงให้เห็นว่ากระบวนการในการจัดการศึกษาให้มีเกิดประสิทธิผลจะต้องอาศัยปัจจัยด้านต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบในการดำเนินการให้สำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของของ (Goodlad and Associates, 1982) ที่พบว่า ตัวทำนายที่ดีที่สุดของการประสบความสำเร็จของโรงเรียนก็คือ ความสอดคล้องร่วมกันระหว่างเป้าหมาย (Goals) ครูผู้สอน (Teachers) ผู้บริหาร (Administrators) นักเรียน (Students) และผู้ปกครอง (Parents)

ตอนที่ 3 กระบวนการสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่

กระบวนการด้านวิชาการ ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน, การวัดและประเมินผลแบบยืดหยุ่น และ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ ข้อค้นพบในเชิงคุณภาพของผู้วิจัยดังกล่าวนี้ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศอินโดนีเซียของ Suharyanto and Wiflihani (2021) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความพร้อมของโรงเรียนในยุคปกติใหม่ของการสอนออนไลน์และการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมต้น ซึ่งผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าสถานศึกษามีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยการใช้ E-learning แต่ต้องใช้เวลาคุ้นเคยเพื่อให้การเรียนรู้ออนไลน์มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าการวัดและประเมินผลแบบยืดหยุ่นยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรารัตน์ กระจ่างดี (2562) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งพบว่ามีกลยุทธ์ด้านหนึ่งคือ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนมี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล, การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษามีการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และกลยุทธ์การส่งเสริมให้มีการนิเทศติดตาม การวัดประเมินผลของครูและบุคลากรในโรงเรียนเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ในงานวิจัยของ นฤมล มณีแดง และสมใจ สืบเสาะ (2565) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของ

สถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน และปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของสถานศึกษา

กระบวนการด้านงบประมาณ ประกอบด้วย การคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ, การนำหลักเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ และ การใช้เทคโนโลยีในการจัดการงบประมาณ ข้อค้นพบในเชิงคุณภาพของผู้วิจัยดังกล่าวนี้ได้มีความสอดคล้องข้อมูลเชิงคุณภาพจากงานวิจัยของ วันวิภา ทำประโยชน์ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา พบว่าภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลกระทบต่อการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ พรจันท์ พรศักดิ์กุล (2550) ที่ได้ศึกษากระบวนการงบประมาณที่สมบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า งานจัดทำงบประมาณต้องคำนึงถึงความสมดุลของรายได้ รายจ่าย โดยมีขั้นตอนคือ การนำเสนองบประมาณ การอนุมัติงบประมาณ การบริหารงบประมาณ และการประเมินตามสภาพจริง นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของทัศนีย์ สุวรรณภา (2547) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยการวางแผนงบประมาณให้เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนงบประมาณต้องทำให้เกิดสมดุลระหว่างรายรับกับรายจ่าย ให้เหมาะสมและอยู่ในขอบเขตจำกัด ขณะเดียวกัน ในงานวิจัยของ ดิเรก วรรณเศียร (2545) ได้เสนอแนะว่าควรมีการระดมทรัพยากรงบประมาณ ทำระเบียบให้ยืดหยุ่น คล่องตัว และมีการรายงานต่อกรรมการสถานศึกษาและชุมชน จึงจะเกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการด้านทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล, การมีส่วนร่วมในการบริหาร, การส่งเสริมความสุขในการทำงาน และ การพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ข้อค้นพบในเชิงคุณภาพของผู้วิจัยดังกล่าวนี้ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพิณสุดา สิริธรรังศรี (2552) ได้ศึกษาเรื่องภาพการศึกษาไทยในอนาคต 10-20 ปี พบว่าสถานศึกษาควรมีการพัฒนาครูด้วยตนเองหรือการส่งครูไปพัฒนาเพื่อนำความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยการร่วมคิด ร่วมระดมทุนเพื่อจัดจ้างครูภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาช่วยสอนหรือการจัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ สมใจ มณีวงษ์ (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล พบว่ามียุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมพัฒนาครูสู่มืออาชีพ ซึ่งมี 4 กลยุทธ์คือ 1) ส่งเสริมพัฒนาครูให้สอดคล้องกับความต้องการ (ID Plan) 2) ครูได้รับพัฒนาวิธีจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง 3) สร้างเครือข่ายการเรียนรู้การมีส่วนร่วมจนเกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) สร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรแรงจูงใจในความก้าวหน้าทางวิชาชีพ โดยมีค่าดัชนีการประเมินความต้องการจำเป็น (PNImodified = 0.41) และสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธิกานต์ นนทะสร (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะกลยุทธ์หลักที่ 1 การเร่งรัดพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงทรรศนะว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นพื้นฐานของการพัฒนาทั้งปวง เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ถ้าสามารถพัฒนาคนได้การพัฒนาสิ่งอื่น ๆ จะตามมา และยังมียุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ มี 4 กลยุทธ์คือ 1) สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม 2) กระจายอำนาจและมอบความรับผิดชอบแก่บุคลากรในสถานศึกษา 3) ขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล 4) ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยมีค่าดัชนีการประเมินความต้องการจำเป็น (PNImodified = 0.36) แสดงให้เห็นว่ากระบวนการด้านทรัพยากรบุคคล ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูและการมีส่วนร่วมในการบริหารซึ่งจะมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้น

กระบวนการด้านทั่วไป ประกอบด้วย การใช้เทคโนโลยีในการบริหารทั่วไป และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ข้อค้นพบในเชิงคุณภาพของผู้วิจัยดังกล่าวนี้ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ชันทอง (2562) เรื่องแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน, พรพิมล ทรราชภิรมย์โชค (2554) ในการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการนำการจัดการความรู้มาใช้ของโรงเรียน และ รุจิราพรรณ คงช่วย (2555) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งล้วนกล่าวว่าสภาพแวดล้อมส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ ธเนศ เกิดขำ (2556) ได้แสดงทรรศนะว่า โรงเรียนทุกแห่งย่อมปรารถนาให้นักเรียนของตนมีความสุขทั้งอยู่ที่บ้านและที่โรงเรียนซึ่งเป็นความรับผิดชอบของทุกฝ่ายในโรงเรียนที่ต้องการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงเรียนซึ่งจะมีส่วนในการเสริมสร้างความคิด จิตใจ และคุณธรรมต่างๆ อันพึงประสงค์ได้ โรงเรียนที่สะอาด สดชื่น ร่มรื่น เรียบง่าย สงบ แจ่มใส มีชีวิตชีวา วัสดุอาคารสถานที่ที่ได้รับการดูแลมีความเป็นปัจจุบันพร้อมที่จะให้ครูและนักเรียนได้ใช้ตลอดเวลา ย่อมจะทำให้ครูและนักเรียนได้รับอิทธิพลทำให้เป็นคนละเอียดอ่อนจิตใจแจ่มใส รักสวยรักงาม รักความสะอาด รักความสงบ เรียบง่าย ทำให้เข้าใจตนเอง และผู้อื่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัตน์ ฉัตรวิโรจน์ (2556) ที่พบว่ายุทธศาสตร์การปรับปรุงสภาพแวดล้อมบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีผลการประเมินความต้องการจำเป็นในระดับสูงเป็นอันดับ 2 เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียน ทั้งอาคารสถานที่ ตัวบุคคล ซึ่งบรรยากาศภายในโรงเรียนนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และพัฒนาการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา ปรับปรุงให้เหมาะสม และทันสมัยเสมอ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยค้นพบว่า การใช้เทคโนโลยี เป็นองค์ประกอบร่วมที่มีในทุก ๆ กระบวนการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับปัจจัยความสำเร็จของสถานศึกษา และเงื่อนไขความสำเร็จของสถานศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่มีความสัมพันธ์กับความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการปรับตัวของสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาแบบปกติใหม่จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาด้านเทคโนโลยีเป็นสำคัญ จึงพบว่ามีปัจจัยด้านเทคโนโลยีในทุก ๆ องค์ประกอบของกระบวนการสู่ความสำเร็จ ข้อค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ มณีวงษ์ (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล พบว่าสถานศึกษาควรมีกยุทธศาสตร์พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นฐานเดียวกัน, การพัฒนาเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสถานศึกษาและผู้เรียน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารที่ทันสมัย การศึกษาของพิณสุดา สิริธรงค์ศรี (2558) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในด้านของเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่า การขับเคลื่อนการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้นควรจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ทั้งด้านเครื่องมือ (Tools) เช่น เทคโนโลยีการสื่อสารเครือข่ายเทคโนโลยีไฟฟ้า การคมนาคม และด้านสาระ(Content) ของเทคโนโลยีเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมทั้งประเทศ ทั้งสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ทั้งในเมืองและชนบท ตลอดจนต้องมีการพัฒนาโครงข่ายครูและบุคลากรด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนการสอนทันต่อวิทยาการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพของการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ พบว่านักวิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีตลอดจนเกณฑ์การวัดประสิทธิผลของสถานศึกษาที่หลากหลาย เช่น งานวิจัยเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก (อวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง, 2557) ที่ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผลสถานศึกษาของมอทท์ (Mott, 1972) การศึกษาเรื่องประสิทธิผลการบริหารของ

ผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู (เสาวลักษณ์ พรหมจันทร์,) ใช้แนวคิดของ แซมมอนส์ ฮิลแมน และ มอร์ติเมอร์ (Sammons, Hillman, & Mortimore, 1995) หรืองานวิจัยเรื่องการตัดสินใจของผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพของโรงเรียน (วิภาดา วงศ์ยะรา, 2561) ที่ใช้เกณฑ์การประเมินของฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel, 2008) โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวทางการประเมินประสิทธิภาพโดยใช้หลายเกณฑ์ เพราะ เห็นว่าการมีเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพที่หลากหลายจะสามารถทำการวัดประเมินได้อย่างครอบคลุมได้มาก ยิ่งขึ้นและลดความคลาดเคลื่อนได้ ซึ่งจากแนวคิดของเคนซี และ แมททิว (Hintze & Mathews, 2004) สลาโน ฟอร์ดและทรัมบลู (Solano-Flores & Trumbull, 2003) และ ดวงใจ สีเขียว (2549) ได้กล่าวว่า ความคลาดเคลื่อนของการประเมินที่มาจากผู้ประเมินจะมีค่าน้อยมากเมื่อเครื่องมือในการประเมินมีคุณภาพ และมีเกณฑ์ที่ชัดเจน จึงสังเคราะห์เกณฑ์การวัดประสิทธิภาพของสถานศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีของ Mott (1972) Sammons & Others (1995) Hoy and Miskel (2008) ผู้วิจัยพบว่าประสิทธิผลการจัดการ สถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษามีทั้งสิ้น 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านบุคลากร และ ด้านสถานศึกษา และในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านผู้เรียน (Mean = 4.41 SD = 0.5) รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา (Mean = 4.37 SD = 0.49) และ ด้าน บุคลากร (Mean = 4.32 SD = 0.59) ซึ่งทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิมล อุ่น เสียม (2560) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา, งานวิจัยของ อมรรัตน์ เกื้อทอง (2553) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน, งานวิจัยของลัดดาวัลย์ บุญเลิศ และ ประเสริฐ อิศร์รักษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนกลยุทธ์กับ ประสิทธิภาพของโรงเรียน ซึ่งทุกงานวิจัยต่างมีระดับของประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุก ด้าน

ตอนที่ 5 รูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการบูรณาการและสร้างรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบ ปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีองค์ประกอบ ของรูปแบบทั้งสิ้น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการ จัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ องค์ประกอบที่ 2 เงื่อนไขความสำเร็จของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการ สถานศึกษาแบบปกติใหม่ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการสู่ความสำเร็จเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการ สถานศึกษาแบบปกติใหม่ และ องค์ประกอบที่ 4 ประสิทธิภาพของการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ ตามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าในหลาย ๆ องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของกรชนก แยมอุทัย และ นุชนรา รัตนศิริระประภา (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพสถานศึกษาตามทฤษฎีของบุคลากรทางการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพสถานศึกษา มี 3 แนวทางหลัก คือ 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยประกอบด้วย (1.1) สนับสนุนผู้เรียนให้กล้าแสดงความคิดเห็นทั้งด้านความคิดและการกระทำ (1.2) ครูควร รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน (1.3) การระดมทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน (1.4) นำข้อมูลไปปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนการสอน 2) การช่วยผู้เรียนเป็นคนที่ใฝ่รู้ มีนิสัยรักการอ่านและใช้เทคโนโลยีโดย (2.1) มอบหมายภาระงานการสร้างนิสัยรักการอ่านจากสิ่งที่สนใจ (2.2) การส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ 3) การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างมี ระบบโดย (3.1)การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สนับสนุนผู้เรียนใช้ความรู้ทางด้านหลักภาษา (3.2) การพัฒนาการสร้างกระบวนการความคิดรวบยอด (3.3) การให้ผู้เรียนหาโครงการด้วยตนเอง (3.4)การฝึกกระบวนการคิดอย่าง มีระบบ (3.5)ฝึกกระบวนการทำงาน โดยให้ ปฏิบัติในสภาพจริง (3.6)การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และการคิด

วิเคราะห์ ขณะทำงานวิจัยของยังยุทธ สงพะโยม (2567) เรื่องกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาในยุคปกติใหม่ พบว่า กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาในยุคปกติใหม่ ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) กลยุทธ์ด้านการเปลี่ยนแปลงในอนาคต 3) กลยุทธ์ด้านการจัดการ ICT 4) กลยุทธ์ด้านวิชาการ หลักสูตร การสอน และการเรียนรู้ 5) กลยุทธ์ด้านการเงินและงบประมาณ 6) กลยุทธ์ด้านนโยบายยุคปกติใหม่ และ 7) กลยุทธ์ด้านการบริหารทั่วไป

ตอนที่ 6 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาวิจัยได้จัดประชุมเพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร (Policy Meeting) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีการสนทนากลุ่มนั้น พบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เป็นไปตามแนวคิดของวชิรา อยู่สุข (2559) ที่กล่าวว่า รูปแบบเป็นโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี ที่ผู้สร้างได้ เพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ วิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การใช้ผลการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงสาเหตุเพื่อพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษา จากผลการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงสาเหตุพบว่าบางตัวแปรไม่มีความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลการวิจัยอย่างถี่ถ้วนก่อนนำไปใช้พัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อให้การประยุกต์ใช้รูปแบบมีความถูกต้องและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการสถานศึกษาแบบปกติใหม่สามารถนำไปใช้พัฒนาองค์ความรู้และความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ผ่านการสร้างรูปแบบการอบรมที่มุ่งเน้นทักษะที่จำเป็นต่อการบริหารสถานศึกษา ส่งผลให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

2. การส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าชุมชนมีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลของการจัดการสถานศึกษา ทั้งในฐานะเป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นกำลังสนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงเสนอให้นำผลการศึกษาไปใช้พัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนในมิติต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การขยายกลุ่มตัวอย่างและเพิ่มความหลากหลายของบริบทสถานศึกษา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งเน้นสถานศึกษาต้นแบบที่ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ผู้วิจัยเสนอให้การวิจัยครั้งต่อไปขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมสถานศึกษาทุกขนาด ได้แก่ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อให้ผลการวิจัยสะท้อนรูปแบบการจัดการสถานศึกษาในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวาง

2. การใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายและการศึกษาบริบทเพิ่มเติม ผู้วิจัยเสนอให้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เช่น การสังเกตแบบมีส่วนร่วม เทคนิคการวิจัย EDFR หรือวิธีการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความลุ่มลึกของข้อมูลเชิงคุณภาพ นอกจากนี้ควรศึกษารูปแบบการจัดการสถานศึกษาในบริบทอื่น ๆ นอกเหนือจากสถานศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความหลากหลายทางข้อมูลและสามารถเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการในแต่ละบริบทได้อย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

- กรชนก แยม่อทัย และ นุชนรา รัตนศิริระประภา. (2558). ประสิทธิภาพสถานศึกษาตามทรรศนะของบุคลากรทางการศึกษา. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 5(2), 1-10.
- คชาภรณ์ เสริมศรี. (2023). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37(4), 25-33.
- จิรารัตน์ กระจำงดี. (2562). การศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสใน อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- ชูกิจ ลิ้มปิ จำนงค์. (2563). *Recovery Forum "School Reopening and Teacher Empowerment to cope with the Next Normal in Education"*. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2567. จาก <https://m.mgronline.com/qol/detail/963000006361>.
- ดวงใจ สีเขียว. (2549). การพัฒนาระบบการประเมินนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีสรุปร่าง. (ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรก วรณเศียร. (2545). การพัฒนาแบบจำลองแบบสมบูรณในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ สุวรรณภา. (2547). ปัญหาการวางแผนกลยุทธ์และกรอบประมาณการรายจ่าย ล่วงหน้าระยะปานกลางของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธนากร จันทพันธ์, สีน งามประโคน และ ลำพอง กลมกุล. (2566). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. *วารสารบรรณการศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 4(1), 77-87.
- ธกฤต จันทสโร. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของบุคลากรครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2557). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลของโรงเรียนประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขต ภาคกลางของประเทศไทย. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- นฤมล มณีแดง และสมใจ สีบเสาะ. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- พรจันทร์ พรศักดิ์กุล. (2550). รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พรพิมล อุ่นเสียม. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พิณสุดา สิริธรรังศรี. (2552). ภาพการศึกษาไทยในอนาคต 10 - 20 ปี. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- พิณสุดา สิริธรรังศรี. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 29(91), 351-366.
- ยงยุทธ สงพะโยม. (2567). กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาในยุคปกติใหม่. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 8(3), 1472-1488. <https://doi.org/10.14456/jeir.2024.88>
- ราชบัณฑิตยสภา. (2563). การพิจารณาศัพท์บัญญัติและนิยามของคำว่า New normal และ New norm สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <https://royalsociety.go.th/บัญญัติศัพท์-newnormal/>
- ลัดดาวัลย์ บุญเลิศ และ ประเสริฐ อีทธิรักษ์. (2554). การวางแผนกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 2(1), 183-191.
- วชิรา อยู่สุข. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนปฏิบัติสำหรับผู้สอนวิชาชีพ. (ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วรรณิศา โมราบุญ. (2559). ปัจจัยส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 10(1), 146-156.
- วันวิภา ทำประโยชน์. (2565). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิภาดา วงศ์ยะรา. (2561). การตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิรัตน์รัตน์ เสือจอย. (2564). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง. (วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิราพร ตีบุญมี. (2556). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วุฒิชัย พวงพิลา. (2566). การศึกษาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2561). *ประเทศไทย 4.0*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- อมรรัตน์ เกื่อนทอง. (2553). การบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

- Agarwal, P. K., Finley, J. R., Rose, N. S., & Roediger, H. L. (2017). Benefits from retrieval practice are greater for students with lower working-memory capacity. *Memory*, 25(6), 764–771. <https://doi.org/10.1080/09658211.2016.1220579>
- Hintze, J. M., & Matthews, W. J. (2004). The Generalizability of Systematic Direct Observations Across Time and Setting: A Preliminary Investigation of the Psychometrics of Behavioral Observation. *School Psychology Review*, 33(2), 258–270.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration: Theory, research, and practice* (8th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Mott, P. E. (1972). *The Characteristics of Effective Organizations*. New York: Harper & Row.
- Pang, N. S., & Pisapia, J. (2012). The Strategic Thinking Skills of Hong Kong School Leaders: Usage and Effectiveness. *Educational Management. Administration and Leadership*, 40, 343-361. <https://doi.org/10.1177/1741143212436962>
- Sammons, P., Hillman, J., & Mortimore, P. (1995). *Key Characteristics of Effective Schools: A Review of School Effectiveness Research*. Institute of Education, University of London: London.
- Solano-Flores, G., & Trumbull, E. (2003). Examining language in context: The need for new research and practice paradigms in the testing of English-language learners. *Educational Researcher*, 32(2), 3–13. <https://doi.org/10.3102/0013189X032002003>
- Suharyanto, A., & Wiflihani, W. (2024). Preserving local culture in the era of globalization: Balancing modernity and cultural identity. *Path of Science*, 10(3), 5001–5005. <https://doi.org/10.22178/pos.102-16>
- Ughamadu, U., Obiagwu, C., & Nwanne, E. I. (2024). Principals' administrative strategies as a predictor of managerial effectiveness in public secondary schools in Delta State. *International Journal of Advanced Academic Research*, 10(3).
- United Nations. (2023). *The Sustainable Development Goals Report 2023: Special edition*. United Nations Department of Economic and Social Affairs, Statistics Division.
- Weng, C. H., & Tang, Y. (2014). The relationship between technology leadership strategies and effectiveness of school administration: An empirical study. *Computers and Education*, 76, 91-107. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2014.03.010>
- World Health Organization. (2021, September 29). *COVID-19 disease in children and adolescents: Scientific brief*. Retrieved February 10, 2025, From https://www.who.int/publications/i/item/WHO-2019-nCoV-Sci_Brief-Children_and_adolescents-2021.1